Žena - Radek Čihák

V lůně bytosti ženy je díra, do níž padá svět
otevírá a zavírá se – je bránou pekla, dvířky ráje, potom, hned
Pro touhu masky jdeš svléknout, než-li tě hloubkou poleká
V ženě je úplně všechno, najdeš v ní každého člověka

V ženě je bezedný jícen – umí tě po kouscích krást
do ženy zhroucen a zřícen nalezneš každou svou část
Žena je bludištěm noci, k 13. cele má klíč
v propasti ženy vše ztratíš, naposled zbyde ti chtíč

ref: Stůj, stůj, nebo nebudeš svůj
stůj aspoň chvíli
a nebo utíkej, běž, stejně to chceš...
dokud jsi živ, máš právo se mýlit

Žena tě může milovat, žena tě může i zabít
naučí tě svůj příběh znát, jak se dá skončit a pak začít
Dívka se váže do šátků, i stařena má svou krásu
holčička sní tajnou pohádku a matka vzdává oběť Bohům času

Žena je zkouškou muže, zda-li a jak se vydařil
žena jak válečný bůžek – žena tě žene na dno sil
Žena je bolest i víra, že v bolest ještě nevěříš
jak černý osten jedu veleštíra uprostřed srdce má svou skrýš

ref: Stůj, stůj nebo nebudeš svůj…

Dej jí svý korálky pro štěstí, modrý z nebe a zlatou nitku
namaluj Slunce na zápěstí, přidej sebe a rudou kytku
Císaři dej, co jeho jest a ženě pak všechno, jen co ji vzruší
Chraň její touhy, ať mohou kvést a dej jí i to srdce
ale nech si svou duši…